

Budapest, 1892. január 25. – Budapest, 1966. január 10.

Hivatalnokcsaládban született. A fővárosban végezte tanulmányait, beiratkozott a Királyi Magyar Tudományegyetemre, ahol jogi tanulmányokat folytatott. Már egyetemista éveiben bekapcsolódott a politikai életbe, előbb a Galilei Kör tagja lett, majd 1914-ben belépett a Magyar Radikális Pártba. 1919-ben a Szociális Termelés Népbiztosságán dolgozott, ezért a kommün bukása után Bécsbe emigrált. Az 1920-as évek közepén jött haza, ügyvédjelölti idejét letöltve 1925-ben ügyvédi és bírói vizsgát tett s önálló irodát nyitott. 1944 májusában a német megszállás idején letartóztatták. Kiszabadulása után, 1945-ben az újjászerveződő Magyar Radikális Párt egyik vezetője lett. 1945. novemberben az MRP nagy-budapesti listáján elindult a nemzetgyűlési választáson, de nem került be a törvényhozásba. 1945. november 17-én választották pártügyésszé. A Magyar Jogászszövetség vezetőségi tagja, majd az Ügyvédi Kamarák Országos Szövetsége főügyész-helyettese lett. Feladatot vállalt az Országos Szabadművelődési Tanácsban is. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon az MRP nagy-budapesti listáján indult, pótképviselő lett. Behívására még abban az évben, 1947. december 12-én sor került; 1949. március 11-én a párt főtitkárának jelölték. A Magyar Radikális Párt és a Polgári Demokrata Párt fúziójának előkészítésében is szerepe volt; a radikális párt egyik delegáltja az egyeztetőbizottságban. Az 1949. május 15-i országgyűlési választásokon neve a Magyar Függetlenségi Népfront országos és nagy-budapesti listáján is szerepelt, az utóbbiról ismét bekerült a törvényhozásba. 1950-ben tagja lett az akkor megalakuló fővárosi tanácsnak. 1954-ben beválasztották a Hazafias Népfront Országos Tanácsába. 1956 januárjában az Igazságügyi Minisztérium és az Ügyvédi Kamarák Országos Bizottsága törölte az ügyvédek sorából, a következő évben fellebbezését elutasították. Halála előtt a Pécsi Tudományegyetemen jogáshallgatókat oktatott.